

OBROTOWY ALBUM DO ZNACZKÓW

Coraz więcej amatorów, i to w różnym wieku, zajmuje się zbieraniem znaczków pocztowych. Jest to zajęcie bardzo przyjemne i pożyteczne, ale i dość kosztowne, szczególnie gdy chodzi o kupno albumu.

Aby pomóc zbieraczom znaczków w tej sprawie, podajemy opis wykonania taniego albumu o nieco innej niż dotychczas, ale dogodniejszej w użyciu formie.

Opisywany album (rys. 1) jest czymś pośrednim pomiędzy tradycyjnym albumem książkowym, a zalecanym ostatnio albumem kartotekowym. Można byłoby go nazwać albumem obrotowym, ponieważ poszczególne jego karty obracają się dookoła słupka osadzonego pionowo w drewnianej podstawie. Karty te są zawieszane za pomocą zaczepów na tzw. kryzach, które umożliwiają dokonywanie ruchu obrotowego i ułatwiają ich zdejmowanie w dowolnym miejscu. Znaczki są umieszczone w przezroczystych kieszeniach naklejonych na kartach z obu stron w sposób ogólnie przyjęty.

Oprócz ciekawej budowy, możemy wymienić dalsze zalety opisywanego albumu, a mianowicie: łatwość wyjęcia z albumu dowolnej karty, możliwość ustawiania kart albumu w różnej kolejności, łatwość wkładania i wyjmowania znaczków z poszczególnych kart i kieszeni, szybkość i dogodność wietrzenia zbiorów oraz możliwość uzupełniania zbioru w miarę potrzeby pojedynczymi kartami, a nie nowym albumem.

Do wykonania powyższego albumu potrzebne będą następujące materiały i narzędzia:

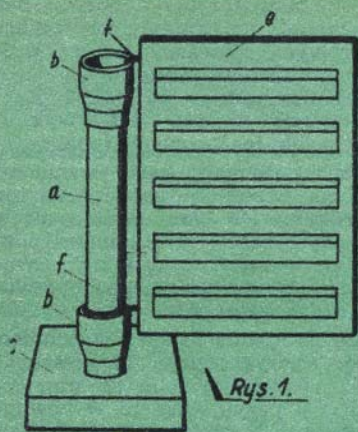
a) materiały — drewniany wałek o \varnothing 19 mm i długości 250 mm, na słupek; deska sosnowa o wymiarach 170 × 170 × 25 mm z ładnym słojem — na podstawę; dwa flakony z tworzyw sztucznych po lekarstwach (artoskleror); spinacze biurowe na zaczepy (po dwa do każdej karty); arkusz kartonu (700 × 1000 × 0,5 mm) w ciemnym kolorze, na karty; folia przezroczysta na kieszenie; klej roślinny albo glutynowy do kartonu i klej uniwersalny do tworzywa sztucznego („cement”), papier ścierny nr 1 i 0; pokost, politura lub lakier bezbarwny;

b) narzędzia — piła włósnica do drewna z brzeszczotem nr 5—6; korbka stolarska, świdler wykrawacz o \varnothing 12 mm albo dłuto płaskie o szerokości 10 mm i 26 mm, szczypce płaskie, ostry nóż, kolec, przymiar kreskowy, pilnik płaski lub półokrągły do drewna, kątownik i młotek;

c) czas wykonania albumu 5 — 6 godzin (dwa wieczory).

Przed rozpoczęciem pracy zapoznamy się dokładnie z opisem wykonania albumu i załączonymi do niego rysunkami. Pracę rozpoczniemy od wykonania kryz (rys. 2), z flakonów po lekach, odcinając górne ich części nożem albo odrzynając piłą włósnicą wzdłuż linii przerywanej, zaznaczonej na rysunku. Dolne części flakonów mogą być użyte do rozrabiania farb akwarelowych.

Następną czynnością będzie wykonanie słupka (rys. 3). Słupek możemy wykonać z kija do szczotki, który można dostać w każdej mydlarni lub drogerii. Z braku tako-

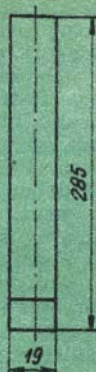

Rys. 1.

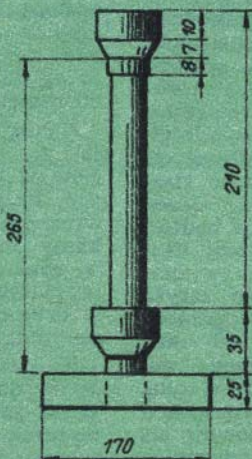
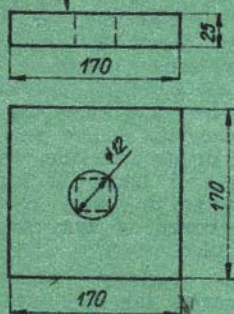

Rys. 2.

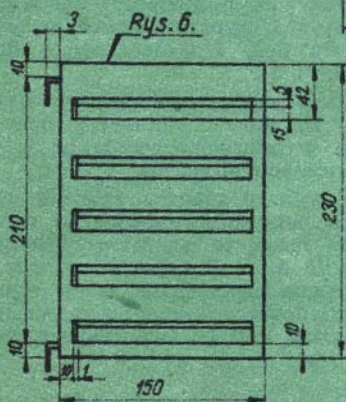
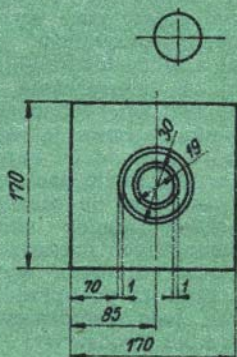
Rys. 3.

Rys. 4.

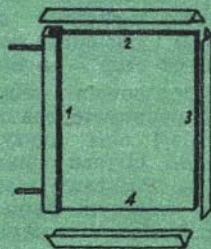
Rys. 5.

Rys. 6.

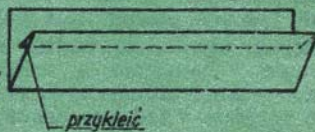

Rys. 7.

Rys. 8.

Rys. 9.

wego można będzie wystrugać go z listwy o przekroju kwadratowym z drewna miękkiego i bez sęków. Dla ułatwienia pracy wystarczy lekko zestrugać nożem krawędzie na całej długości i zaokrąglić oba końce (górny na przestrzeni 20 — 25 mm i dolny na przestrzeni 50 mm) dopasowując je dość ciasno do obu kryz. Po dopasowaniu kryz zajmijmy się wykonaniem podstawy. Podstawę (rys. 4) wykonamy z gładko obrobionej deski sosnowej o prostym usłojeniu i szerokości 170 mm, z której odetniemy piłą włócznicą część o długości 170 mm. Po zaokrągleniu krawędzi (ściernym papierem) i wyszlifowaniu górnej płaszczyzny wyznaczmy za pomocą przymiaru kreskowego i kolca albo ołówka — środek podstawy i jednocześnie oś otworu. Jeżeli będziemy dysponować korbą stolarską i świdrem wykrawaczem o Φ 12 mm, to od razu wywiercimy w podstawie prostopadły otwór i dopasujemy do niego, dość ciasno, dolny koniec słupka. Jeżeli wspomnianych narzędzi nie będziemy mieli, to otwór wytnijmy dłutem płaskim po uprzednim wyznaczeniu jego kwadratowego zarysu (pośrodku podstawy) za pomocą przymiaru i ołówka, i od razu uformujemy odpowiadający mu czop na dolnym końcu słupka. (Zawsze wykonuje się najpierw gniazdo i następnie dopasowuje się do niego czop — a nie odwrotnie).

Po dopasowaniu słupka do otworu w podstawie osadzimy na nim (na klej) obie kryzy i wbijemy czop do otworu również na klej (rys. 5). Podstawę i słupek wygładzimy ściernym papierem, nasycimy pokostem i zaciągniemy politurą albo bezbarwnym lakierem (dwukrotnie). Spód podstawy okleimy sukmem albo grubszą flanelą, aby nie rysował powierzchnię mebli.

Następną czynnością będzie narysowanie i wycięcie z arkusza kartonu — kart albumowych (tyłu, ile ich wyjdzie z jednego arkusza). Kartę albumową (rys. 6) po wy-

cięciu, zaopatrzymy z jednego boku w zaczepy (wykonane ze spinaczy biurowych). Zaczepy te przyszyjemy do kartonu nitką w miejscu i w sposób podany na rys. 7. Karty albumowe można też wykonać z pudełek tekturowych (opakowań).

Następnie całą kartę wzmocnimy na brzegach paskami kartonu szerokości 40 mm (złożonymi na połowę wzdłuż) w kolejności podanej na rys. 8 (1, 2, 3, 4) nakłuwając kolcem w pierwszym pasku otwory na końce zaczepów.

Po oklejeniu karty i wyschnięciu kleju, przygotujemy 10 kieszeni z pasków cienkiej folii 35 mm (rys. 8 i 9) i przykleimy je w równych odstępach z obydwóch stron karty klejem „cement”. Paski te muszą być tak złożone, aby górny ich brzeg po zagięciu był o 5 mm niżej od zagiętego brzegu dolnego.

Koniec tak przygotowanego paska, po przełożeniu go przez wyciętą w karcie szczelinę, przyklejamy do powierzchni karty na odwrocie, a pozostały koniec przewlekamy przez drugą szczelinę, wyciętą równolegle, i lekko naciągając przyklejamy go do karty również z drugiej strony w tym samym miejscu, co pierwszy.

Kieszenie powinny przylegać ściśle do karty, tak aby włożone w nie znaczki nie mogły się z nich wysunąć. Po naklejeniu kieszeni, zaginamy szczypcami końce zaczepów do dołu i wkładamy je do kryz (rys. 1).

Podane na rysunkach wymiary mają charakter orientacyjny, oparte na wymiarach obecnie używanych małych albumów.

Wykonawcy albumu zależnie od swoich potrzeb i posiadanego materiału mogą te wymiary zmienić i ustalić inne. Dotyczy to również wykonania postumentu, który może być zbudowany z innych materiałów (szkła, metalu, tworzyw sztucznych itp).

Lubomir Paekiewicz